

[Alfred Bøgh.]

vi vel heller ikke indvende noget imod. Og jeg hilser med glæde, at der nu i lovforslaget er indføjet en bestemmelse om den samme eller en lignende lempelse for landbrugsejendomme i købstæder.

Men der er foreslået nye bestemmelser om, at lempelsen kun gælder for selve landbrugsværdien, når det drejer sig om yderzoner, hvorimod merværdien skal beskattes med den fulde promille. Det vil sikkert afstedkomme mange administrative vanskeligheder at få skilt ud, hvad der skal beskattes på den ene eller på den anden måde, og jeg er helt sikker på, at det vil blive en meget, meget dyr administrativ ordning. Det afføder jo også nye bestemmelser i vurderingsloven, som selvfølgelig er nødvendige, hvis lovforslaget bliver vedtaget. Med hensyn til spørgsmålet om vurdering af ejendomme i byzoner tror jeg i det hele taget, at disse vurderingsregler trænger til en indgående drøftelse, for jeg har indtrykket af, at der hersker en ikke ringe forvirring i dette spørgsmål. Det er en af de ting, som vi gerne vil bringe frem i det kommende udvalgsarbejde for at få klarlagt lidt nøjere, hvordan selve vurderingsreglerne og cirkuleret derom skal udformes.

Vi er også klar over, at det med den beskatning af merværdien, der er i disse zoner, kan være nødvendigt at give hestand. Også det vil volde mange administrative vanskeligheder, men det er jo sikkert nødvendigt, selv om det må erkendes, at det nok vil berøre likviditeten i adskillige kommuner, vel ikke mindst i Københavns amtskommune.

Lovforslaget indeholder også en bestemmelse om, at den tillægsgrundskyld på indtil 10 promille, som man hidtil i sognekommuner har kunnet påligne de landbrugsejendomme, der ikke er beboet af ejer eller forpagter, skal bortfalde. Ministerens begrundelse herfor er, at den kun har virket meget lidt, og det er små beløb, det drejer sig om, men han nævner ikke, hvilke beløb der har været udskrevet på denne måde. Det er også et af de spørgsmål, vi gerne vil have lidt nærmere klarhed over i udvalget, inden vi tager endelig stilling til, om denne tillægsgrundskyld skal bortfalde eller ikke.

Hvad selve amtsbeskatningen angår, er

det vist almindeligt bekendt, at vort sigte er en almindelig indkomstskat. Det er også den hovedtanke, man har haft i kommunallovskommissionen, at det burde være det, man stort set måtte arbejde henimod. Vi er klar over, at det må vente, indtil vi har inddelingsloven færdig og i kraft, sådan at amtskommuner og købstæder går sammen. Men vi kunne godt tænke os, at man gik lidt videre med amtsbeskatningen i samme retning, som da loven sidst blev vedtaget, hvor grundlaget for det bidrag, sognekommunerne skal yde til amtskommunen, blev ændret. Tidligere var det jo sådan, at halvdelen af det beløb, sognekommunen skulle tilsvare, blev pålignet på grundlag af grundværdierne og den anden halvdel på grundlag af indkomsten. Det er ændret for nylig, sådan at det nu er en femtedel, der pålignes efter grundværdi i kommunerne. Dette har vist sig at have haft en gunstig og rimelig virkning, og jeg vil forbeholde mig at stille forslag om, at også den sidste femtedel forsvinder. Måske vil vi også se lidt nærmere på grænsepromillen opad, de 20 promille.

Det havde været rart på nuværende tidspunkt at vide, om den lempelsesordning, som nu gennemføres, bliver suppleret med det tilskud, som hidtil er kommet fra landbrugets rationaliseringsfond. Det havde været rart at vide lidt om, hvilke tanker regeringen gør sig, hvad det angår, inden vi tager endelig stilling. Jeg vil gerne høre fra ministeren, om der er truffet nogen bestemmelse om, hvorvidt denne ordning kan fortsætte.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at amtsbeskatningen gennem mange år har vist, at en stærk ejendomsbeskatning simpelt hen ikke lader sig praktisere i et moderne samfund. Gang på gang har man måttet lappe på amtsbeskatningen, der jo oprindeligt faldt fuldt ud på grundværdierne. I virkeligheden er det sådan, at grundskat til amtet på landbrugsjord i dag er en ren fiktion. Jeg ser sådan på det, at man nu forsøger at lade sorteper gå videre til sognekommunerne. Amternes budgetter viser jo meget stærk stigning, og det vandrer i allerhøjeste grad videre ud i sognekommunerne. De steder, hvor man har nået toppromillen på de 20 i amtsbeskatning, går hele stigningen ud til sognekommunerne.